

Nr 236.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående vissa ändringar i gällande tulltaxa; given Stockholms slott den 10 juli 1914.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att dels besluta,
ej mindre att tulltaxerubrikerna nr 194, 232, 1161 och 1258 skola erhålla följande ändrade lydelse:

194. Mineralvatten och mineralkällsalter, naturliga eller konstgjorda; ävensom saltblandningar till bad..... *fria.*
232. Bark, ej särskilt nämnd, även pulveriserad; ävensom näver, korkbark (även i tillskurna bitar) samt korkbarksavfall..... *fria.*
1161. Toriumnitrat och andra föreningar av sällsynta jordartmetaller samt wolframsyra; ävensom guld-, platina- och radiumsalter..... *fria.*
- *1258. Apoteksvaror, enkla eller sammansatta..... *fria.*

Anm. 1. Enligt denna rubrik tullbehandlas alla varor, som på grund av gällande apoteksvarustadga utgöra apoteksvaror, utan hänsyn till huruvida varorna kunna hänföras även under annan rubrik i tulltaxan, ävensom sådana giftiga ämnen av första klassen, vilka endast eller i huvudsakligaste mån användas såsom läkemedel eller vid tillredning av läkemedel.

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 1 saml. 159 häft. (Nr 234—237.) 2

Anm. 2. Rörande införseln av hit hänförliga varor äro särskilda bestämmelser meddelade, vad angår apoteksvaror, i gällande apoteksvarustadga och, vad beträffar giftiga ämnen av första klassen, i gällande giftstadga.

än även att i tulltaxan skall införas en ny rubrik med nummer 1258^{1/2}, så lydande:

1258^{1/2}. Sackarin och andra konstgjorda sötningsmedel..... *fria.*

Anm. Hit hänförliga varor må införas allenast av apoteksföreståndare eller, efter medicinalstyrelsens, vetenskapsakademiens, vederbörande universitetsfakultets eller karolinska institutets eller tekniska högskolans lärarkollegiers hörande, av vetenskapsmän till begagnande för vetenskapliga ändamål eller ock, efter kommerskollegii prövning, av näringsidkare, som styrka sig hava behov av dylika varor för åstadkommande av sina tillverkningar.

dels ock förklara, att de nya och ändrade bestämmelserna i tulltaxan skola träda i kraft å tid, som Konungen bestämmer.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Vennersten.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 juli 1914.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **HAMMARSKJÖLD**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **WALLENBERG**,
Statsråden: **HASSELROT**,
 VON SYDOW,
 STENBERG,
 LINNÉR,
 MÖRCKE,
 VENNERSTEN,
 WESTMAN,
 BROSTRÖM.

Härefter anhöll chefen för finansdepartementet, statsrådet Vennersten att få till behandling upptaga några förslag till ändringar i gällande tulltaxa, vilka till större delen stode i samband med de genom tillkomsten av en apoteksvarustadga förändrade förhållandena på apoteksvaruhandelns område, samt yttrade:

Genom proposition den 11 april 1913 inhämtade Kungl. Maj:t riksdagens yttrande över ett inom civildepartementet utarbetat förslag till apoteksvarustadga. Sedan riksdagen i skrivelse den 28 maj samma år gjort vissa erinringar mot förslaget, blev stadgan den 14 november

Apoteksvaror
m. m.

1913 av Kungl. Maj:t utfärdad; och har densamma trätt i kraft den 1 juli innevarande år.

Enligt § 1 i stadgan förstås med apoteksvaror ämnen och beredningar, som endast eller i huvudsakligaste mån användas såsom läkemedel eller vid tillredning av läkemedel. Jämte det i berörda paragraf en definition lämnats på begreppet läkemedel, äro de avsedda ämnena uppräknade och beredningarna närmare angivna i två till stadgan fogade bilagor. Vidare är i § 6 i stadgan angivet, av vem och i vilken omfattning apoteksvaror må i riket införas.

Vid införseln tullbehandlas apoteksvaror enligt rubriken 1258 i gällande tulltaxa: apoteksvaror, ej särskilt nämnda, enkla eller samman-satta, sackarin och andra konstgjorda sötningsmedel härunder inbegripna; de äro fria från tull.

Nu kan emellertid hända att en vara, även om den är att anse såsom apoteksvara, icke kommer att tullbehandlas enligt förutnämnda rubrik, utan, för det fall att den utgör visst i tulltaxan särskilt angivet varuslag, enligt den rubrik, till vilken den på grund av sin beskaffenhet hör.

På sätt chefen för civildepartementet vid tillstyrkande av Kungl. Maj:ts omförmälda proposition framhöll, har medicinalstyrelsen i skrivelse den 10 april 1911 gjort framställning om vinnande av ändring och rättelse i berörda förhållande.

*Generaltull-
styrelsens
utlåtande den
25 april 1911.*

Över ifrågavarande framställning har generaltullstyrelsen den 25 april 1911 avgivit infortrat utlåtande. Under framhållande av att de tull-taxerubriker, utöver förutnämnda rubrik nr 1258, varunder apoteksvaror kunde komma att hänföras, vore isynnerhet rubriker för frö, frukter, rötter, blommor, växter, kvistar och blad, bark, förtätade gaser, flyktiga vegetabiliska oljor, eterarter, nativt gummi och kemiskt-tekniska preparat, har generaltullstyrelsen i sitt berörda utlåtande på anförda skäl ansett sig icke böra motsätta sig en sådan ändring i tulltaxan, att alla apoteksvaror även komme att såsom sådana tullbehandlas, varjämte generaltullstyrelsen framlagt förslag till förändrade bestämmelser i tulltaxan.

Sedan styrelsen för Sveriges färg-, drog- och kemikaliehandlares förening ingivit en skrift i ämnet, har kommerskollegium den 8 april 1913 avgivit infortrat utlåtande, därvid kollegium under hänvisning till det förslag till apoteksvarustadga, kollegium tidigare förehaft till behandling, anfört bland annat följande:

Kollegium funne sig icke hava något att erinra emot en sådan ändring i tullförfattningarna, att alla de varor, som enligt berörda förslag till apoteksvarustadga vore att betrakta såsom apoteksvaror, även komme att tullbehandlas såsom sådana. Förutom att en sådan ändring torde vara erforderlig för beredande av effektivitet åt apoteksvarustadgans bestämmelser rörande införsel av apoteksvaror, syntes nämligen ej heller ur synpunkten av industriens och handelns intressen någon välgående invändning vara att framställa mot ändringen. Kollegium lämnade härvid icke obeaktat, att ifrågavarande ändring av tullbehandlingen av vissa apoteksvaror skulle medföra att i några fall varor, som för närvarande vore belagda med tull, skulle bliva tullfria. Med hänsyn till stadgeförslaget bestämmelser, angående vilka ämnen och beredningar som skulle bliva att hänföra till apoteksvaror, syntes emellertid nu berörda förhållande icke kunna tillmätas någon avsevärd ekonomisk betydelse. Kollegium ville även framhålla, att den omständigheten, att grosshandel med apoteksvaror enligt förslaget vore medgiven även andra än apoteksföreståndare och att grosshandlare med apoteksvaror således även vore berättigade att införa apoteksvaror, beredde en lättnad ifråga om införseln av sådana varor, som förtjänade beaktande vid bedömning av förslag angående förändrad tullbehandling av vissa apoteksvaror, enär densamma vore ägnad att än ytterligare minska de olägenheter av samma ändring, som tilläventyrs kunde befaras för näringsidkare, vilka använde apoteksvaror i sin rörelse.

Kommerskollegii utlåtande den 8 april 1913.

Det torde böra omförmälas, att det av kommerskollegium åsyftade förslaget till apoteksvarustadga i de delar, som här beröras, i huvudsak överensstämmer med den av Kungl. Maj:t utfärdade apoteksvarustadgan.

I förnyat utlåtande den 31 mars 1914 har generaltullstyrelsen anfört bl. a. följande:

»Generaltullstyrelsen inser till fullo vikten av att alla så kallade apoteksvaror, vilka enligt författningarna äro underkastade vissa inskränkande bestämmelser i fråga om försäljning och förbrukning inom landet, må kunna till riket införas allenast av dem, som äro berättigade att sälja eller för sin verksamhet använda sådana varor. För detta ändamål torde böra förordnas, att — även om vissa tulltekniska svårigheter härav skulle bliva en följd — dessa varor varda hänfödda till en och samma taxerubrik och då närmast till rubriken för apoteksvaror (nr 1258 i gällande tulltaxa), samt att till denna rubrik — i överensstämmelse med vad nu är fallet — fogas bestämmelser angående rätten till import av dylika varor.

Generaltullstyrelsens utlåtande den 31 mars 1914.

Vid granskning av den till nya apoteksvarustadgan fogade förteckning över ämnen, som utgöra apoteksvaror, har styrelsen emellertid funnit, att varor, som utgöra gifter av första klassen (exempelvis kokain, morfin och veronal) och vilka för närvarande tullbehandlas som apoteksvaror, icke blivit upptagna i sagda förteckning. Dessa ämnen skulle på grund härav icke kunna hänföras till rubriken för apoteksvaror utan måste tullbehandlas efter andra tulltaxerubriker, företrädesvis rubrik 1259: kemiskt-tekniska preparat, ej särskilt nämnda. De flesta av dessa ämnen bleve således belagda med en tull av 15 procent av värdet, under det de hittills varit tullfria.

Då något sådant icke torde varit avsett, liksom det under alla förhållanden måste anses olämpligt, att en viss grupp ämnen, som givetvis måste betraktas som

apoteksvaror, icke i fråga om tullbehandling skulle vara hänförliga till tulltaxerubriken för apoteksvaror, synes det styrelsen nödvändigt, att sådana bestämmelser intagas i tulltaxan, att dessa ämnen i tullbehandlingsavseende bliva jämnställda med dem, som upptagits i förteckningen till apoteksvarustadgan.

De ändringar i gällande tulltaxa, som på grund härav skulle erfordras, anser styrelsen — — — — lämpligen kunna sammanfattas i en anmärkning under rubriken apoteksvaror, och får styrelsen föreslå, att denna anmärkning måtte erhålla följande lydelse: 'Enligt denna rubrik tullbehandlas alla varor, som på grund av gällande apoteksvarustadga utgöra apoteksvaror utan hänsyn till huruvida varorna kunna hänföras även under annan rubrik i tulltaxan, ävensom sådana giftiga ämnen av första klassen, vilka endast eller i huvudsakligaste mån användas såsom läkemedel eller vid tillredning av läkemedel.'

I sammanhang härmed torde ur rubriken nr 232: bark, orden »alla slag» lämpligen böra utgå, varjämte orden 'ej särskilt nämnda' i rubriken nr 1258 för apoteksvaror likaledes torde böra bortfalla.

Särskilt stadgande angående rätten att importera apoteksvaror finnes för närvarande upptaget i en anmärkning till tulltaxerubriken nr 1258 i gällande tulltaxa. Då nya apoteksvarustadgan innehåller bestämmelser i detta ämne, synes tulltaxan lämpligen böra innehålla allenast en hänvisning till dessa bestämmelser, varför den nu under nyssnämnda rubrik befintliga anmärkningen torde böra utbytas mot en ny sådan av följande lydelse:

'Hit hänförliga varor må endast införas med iakttagande av de i gällande apoteksvarustadga upptagna bestämmelser'.

Emellertid gälla de i anmärkningen till rubriken nr 1258 för närvarande upptagna bestämmelser för import av apoteksvaror även 'sackarin och andra konstgjorda sötningsmedel'. Dessa bestämmelser bliva på grund av apoteksvarustadgan ändrade för apoteksvaror men synas alltjämt komma att gälla nämnda i apoteksvarurubriken upptagna varor. På grund härav torde det vara nödvändigt att ur nämnda rubrik utbryta 'sackarin och andra konstgjorda sötningsmedel' samt upptaga dessa i en särskild rubrik nr 1258 $\frac{1}{2}$ samt förse denna rubrik med en anmärkning av samma lydelse som den, vilken nu återfinnes under nr 1258.»

Medicinalstyrelsen.

Över generaltullstyrelsens ifrågavarande förslag har medicinalstyrelsen i infordrat utlåtande av den 11 april 1914 uttalat sig och därvid förklarat sig icke hava något att invända mot detsamma.

Kommerskollegii utlåtande den 2 maj 1914.

I utlåtande av den 2 maj 1914 har kommerskollegium ånyo yttrat sig i frågan och därvid gjort viss erinran mot den av generaltullstyrelsen till tulltaxerubriken nr 1258 föreslagna anmärkningen, som innehåller hänvisning till apoteksvarustadgan i fråga om vad som skall iakttagas för införsel av till rubriken hänförliga varor. Kollegium, som i övrigt ej har något att erinra mot det av styrelsen beträffande ifrågavarande rubriker framställda förslaget, yttrar:

»Anm. 2 under tulltaxerubriken nr 1258 synes antingen böra helt utgå eller ock ändras så, att i fråga om införsel av giftiga ämnen, som enligt den vid giftstadgan av den 7 december 1906 fogade förteckning I tillhöra första klassen och som avses i anm. 1 under förevarande taxerubrik, hänvisning lämnas till bestämmelserna i giftstadgan.»

Såsom av den förebragta utredningen framgår torde icke några vägande invändningar av tulltekniska skäl kunna göras mot genomförande av sådan ändring i gällande tulltaxa, att alla varor, som på grund av apoteksvarustadgan utgöra apoteksvaror, tullbehandlas enligt en och samma tulltaxerubrik, och ej heller ur handels och näringarnas synpunkt sett torde vara att befara någon olägenhet av en sådan anordning. Såsom kommerskollegium framhållit, torde den omständigheten att i några fall varor, som enligt nuvarande regler för tullbehandlingen äro belagda med tull, skulle komma att bliva tullfria, icke spela någon praktisk ekonomisk roll. Gällande tulltaxas bestämmelser, att apoteksvaror äro tullfria, synas för övrigt vara ett uttryck för den principen, att läkemedel och varor till beredning av sådana icke böra beläggas med tull, och de obetydliga avvikelser därifrån, som enligt nuvarande bestämmelser föreligga, lära huvudsakligen endast vara föranledda av svårigheten att med hittills gällande lagstiftning avgöra vad som är apoteksvara. Jag finner mig alltså böra biträda förslaget om ifrågakomna varors sammanförande under tulltaxerubriken nr 1258.

Departements-
chefen.

I fråga om de ändringar, som med anledning härav påkallas med avseende å tulltaxans bestämmelser för apoteksvaror, vissa giftiga ämnen av första klass, sackarin och andra konstgjorda sötningsmedel samt bark ansluter jag mig i sak till vad generaltullstyrelsen därutinnan föreslagit. I formellt hänseende torde emellertid, på sätt kommerskollegium ifrågasatt, bestämmelserna angående ifrågavarande giftiga ämnen böra kompletteras med en hänvisning till giftstadgan, varförutom rubriken för bark lärer böra underkastas en redaktionell jämkning utöver den av generaltullstyrelsen påyrkade.

I sitt förberörda utlåtande av den 31 mars 1914 omnämner generaltullstyrelsen ett par varuslag, vilkas ställning i tullbehandlingsavseende genom de ifrågasatta ändringarna i rubriken apoteksvaror skulle bliva förändrad. De avsedda varuslagen äro *radiumbromur*, *mineralkällsalter*, *naturliga* och *konstgjorda*, samt *saltblandningar*, *avsedda till bad*. Rörande tullbehandlingen av dessa varuslag yttrar generaltullstyrelsen:

Radium- och
mineralkäll-
salter.

»I förteckningen till apoteksvarustadgan över ämnen, som utgöra apoteksvaror, saknar styrelsen vidare radiumbromur, som av Eders Kungl. Maj:t den 4 januari

Generaltull-
styrelsen.

1910, med ändring av ett styrelsens beslut, förklarades utgöra apoteksvara, och som därför tillika med övriga radiumföreningar sedan dess tullbehandlats som apoteksvara och således åtnjutit tullfrihet. Styrelsen skulle alltså finna sig föranlåten att efter apoteksvarustadgans ikraftträdande ånyo tullbehandla radiumbromur och övriga radiumsalter såsom kemiskt-tekniska preparat med tull av 15 procent av varornas värde. En sådan tullsats synes emellertid synnerligen olämplig, alldestund dessa varor, vilka huvudsakligen torde användas i sjukvårdsändamål, betinga mycket högt marknadspris och tullen därför komme att uppgå till avsevärt belopp även för den obetydligaste viktquantitet. Det höga tullbeloppet kan importören för övrigt lätteligen undandraga sig genom att importera varan utanför tullverkets kontroll i assurerat brev. Enligt styrelsens åsikt böra därför dessa varor fortfarande åtnjuta tullfrihet, men då de efter apoteksvarustadgans ikraftträdande icke kunna tullbehandlas som apoteksvaror och då de dessutom lära hava utom medicinsk även teknisk användning, synes det lämpligt, att de bliva i tulltaxan särskilt upptagna. Därest de förslagsvis föras till tulltaxerubriken 1161, torde densamma kunna erhålla följande lydelse:

'Toriumnitrat och — — samt wolframsyra; ävensom guld-, platina- och radiumsalter — — —'

Enligt nådiga apoteksvarustadgan skola mineralkällsalter, naturliga och konstgjorda, icke anses som apoteksvaror. För närvarande tullbehandlas de naturliga mineralkällsalterna som råämnen, rubrik nr 1324, och de konstgjorda som apoteksvaror, ej särskilt nämnda, rubrik nr 1258. Båda slagen äro sålunda tullfria. De konstgjorda källsalterna utgöra blandningar av olika oftast tullfria metallsalter och skola fördenskull, då de ej längre bliva hänförliga till apoteksvaror, förtullas efter den beståndsdel, som är underkastad högsta tullavgiften, såvida denna icke ingår i obetydlig mängd. Det torde sålunda bliva nödvändigt att vid import av dessa varor underkasta dem kemisk analys för att utröna vilka beståndsdelar, som ingå i salterna, och det lärer icke vara uteslutet, att dessa konstgjorda källsalter komma att visa olika sammansättning, då de inkomma från olika fabriker. Till namnet samma salt skulle således vid olika tillfällen kunna bliva hänförligt till olika tulltaxerubriker. Detta förhållande är givetvis ägnat att framkalla svårigheter i tullbehandlingsavseende, varförutom de upprepade kemiska undersökningarna komma att försäkra avsevärda kostnader.

Det har även visat sig vara svårt och understundom hart när omöjligt att avgöra, huruvida ett till tullbehandling föreliggande mineralkällsalt varit konstgjort eller naturligt, varför det även vore önskvärt, att dessa olika slag av mineralkällsalter bleve hänförliga till samma tulltaxerubrik.

Styrelsen tvekar därför icke föreslå, att dessa varor intagas i tulltaxan tillika med saltblandningar, avsedda till bad, vilka enligt apoteksvarustadgan ej heller äro apoteksvaror och vilka torde komma att försäkra samma svårigheter i tullbehandlingsavseende, som nyss framhållits beträffande mineralkällsalter. Dessa varor torde lämpligen kunna tillföras rubriken nr 194, 'Mineralvatten', vilken då skulle erhålla följande lydelse:

'194. Mineralvatten och mineralkällsalter, naturliga eller konstgjorda, ävensom saltblandningar till bad — — —'

Medicinalstyrelsen och kommerskollegium hava ej haft något att erinra mot generaltullstyrelsens här berörda förslag.

Då ett genomförande av den förändring av tulltaxans bestämmelser om apoteksvaror, jag nyss förordat, skulle föranleda, att nu ifrågasvarande salter och saltblandningar ej vidare under några förhållanden skulle kunna tullbehandlas som apoteksvaror, och då det vidare, på sätt generaltullstyrelsen framhåller, skulle medföra olägenhet, om för berörda artiklar ej funnes speciella rubriker i tulltaxan, anser jag mig, som delar ämbetsverkens mening, att varorna i fråga böra vara tullfria, kunna förorda de av generaltullstyrelsen här föreslagna ändringarna i tulltaxan.

Departements-
chefen.

Generaltullstyrelsen kommer slutligen i sitt förut omförmälda utlåtande av den 31 mars 1914 in på frågan om tullbehandlingen av plåster och yttrar härom:

Plåster.

»Enligt gällande tullbehandlingspraxis hänföras sådana plåster, som innehålla läkemedel, dock med undantag för liktornsplåster, till tulltaxerubriken apoteksvaror, under det att sådana som icke innehålla läkemedel, exempelvis häftplåster och muschplåster, draga tull efter den vävnad, varå plåstret är utbrett. Liktornsplåster, vilka innehålla salicylsyra som verksam beståndsdel, hänföras till tulltaxerubriken nr 1141, salicylsyra, sedan Eders Kungl. Maj:t genom utslag den 8 november 1912 förklarar, att sådant plåster icke är att anse som apoteksvara. Vid tullbehandling av dessa varor måste därför vederbörande tjänsteman utröna, huruvida salicylsyra eller annat läkemedel förefinnes i det på vävnaden eller papperet utbredda ämnet, eller huruvida detta endast har till uppgift att desinfektera eller övertäcka såret för att skydda detsamma mot förorening. En undersökning för här uppgivet ändamål skulle alltid förorsaka synnerligen stora svårigheter, om ej önskad upplysning understundom kunde erhållas genom faktura eller annan handling med likartad beviskraft.

Generaltull-
styrelsen.

Har tjänsteman efter undersökning kommit till den övertygelsen, att ett visst plåster skall draga tull efter den vävnad, som ingår, ställes han sedan ofta inför rent oöverstigligen svårigheter, då det gäller att utröna beskaffenheten av den ingående vävnaden. Sålunda har han att, i händelse vävnaden är av bomull, såsom ofta är fallet, utröna dennas vikt per kvadratmeter och det antal trådar, som ingår på en kvadratcentimeter. Sådana undersökningar äro understundom hart när omöjliga att verkställa på grund av den på vävnaden utbredda massan.

Ehuru således stora svårigheter förefinns vid tullbehandlingen av dessa varor, har styrelsen dock ansett sig icke utan särskilda bestämmelser kunna bortse från det verkande ämnet, salicylsyra, i salicylsyreplåster och från den skyddande vävnaden i sådana plåster, som hava till huvuduppgift att endast skydda sår mot föroreningar, och har styrelsen därför nödgats fasthålla vid ovan angivna sätt för tullbehandling av dessa varor. Emellertid synes det styrelsen högeligen önskvärt, att en ändring vidtages i dessa tullbehandlingsbestämmelser. En tullsats, utgående i proportion med varornas värde, torde vara lämplig med särskild hänsyn till de varierande pris, som gälla för dessa varor, och vilka pris sannolikt mera äro beroende av beståndsdelarna i de å vävnaden utbredda ämnena än av de delar av plåstret, som äro utslagsgivande för tullbehandlingen. I likhet med vad som gäller för arbetade varor, vilka icke kunna hänföras under någon av de i tulltaxan upptagna bestämmelser, torde en tullsats av 15 procent av värdet närmast böra ifrågakomma.

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 1 saml. 159 häft. (Nr 234—237.) 3

Styrelsen anser sig av ovan angivna skäl böra föreslå, att dessa varor upp-
tagas i tulltaxan under särskild rubrik, förslagsvis nr 1321¹/₃, med en tullsats av
15 procent av varornas värde. Denna rubrik torde lämpligen erhålla följande av-
fattning:

	Kvantitet för tullbe- räkningen.	Tullsats.
1321 ¹ / ₂ . Plåster, ej utgörande apoteksvara	100: — kr.	15: — kr.»

*Medicinal-
styrelsen.*

Medicinalstyrelsen har lämnat sistberörda förslag utan erinran.

*Kommers-
kollegium.*

Kommerskollegium, som i sitt förenämnda utlåtande den 2 maj
1914 förklarar sig ej kunna biträda detta generaltullstyrelsens förslag,
yttrar härom:

»Upptagandet för plåster, som ej utgöra apoteksvaror, av en särskild rubrik
med en tullsats av 15 procent av varornas värde synes kunna komma att, åt-
minstone i vissa fall, medföra höjning eller sänkning av den nuvarande tullen å
plåster. Då någon anledning till ändring av ifrågavarande tull icke, så vitt visat
blivit, ur synpunkten av industriens och handels intressen föreligger, finner kollegium
sig icke kunna biträda förslaget i denna del.»

*Departements-
chefen.*

Av generaltullstyrelsens framställning torde visserligen framgå, att
ur tullbehandlingssynpunkt det skulle vara till fördel, om en enhetlig
rubrik för plåster bleve införd, men det av styrelsen gjorda förslaget
anser jag mig icke kunna åtminstone för närvarande förorda. Det synes
mig nämligen icke vara lämpligt att i taxan införa en ny värdetull, utan
att det visat sig omöjligt att på annat sätt komma till ett tillfreds-
ställande resultat med tullbehandlingen. Någon utredning härom före-
ligger emellertid icke likasom ej heller därom, huruvida över huvud
taget ifrågavarande slag av plåster böra draga tull eller ej. Under
sådana förhållanden anser jag generaltullstyrelsens förslag i denna del
icke böra nu föranleda någon åtgärd.

Då apoteksvarustadgan, såsom redan nämnts, trätt i kraft den 1
juli detta år, och det sålunda är av vikt, att de ändringar i tulltaxan,
som med hänsyn till nämnda stadga kunna komma att vidtagas, snarast
möjligt bliva gällande, torde det överlåtas åt Konungen att bestämma
angående tiden för ikraftträdandet av de utav mig nu ifrågasatta tull-
taxeändringarna.

På grund av vad i detta ärende anförts hemställer jag alltså, att
Kungl. Maj:t i proposition till riksdagen måtte föreslå riksdagen
dels besluta,

ej mindre att tulltaxerubrikerna nr 194, 232, 1161 och 1258 skola erhålla följande ändrade lydelse:

194. Mineralvatten och mineralkällsalter, naturliga eller konstgjorda; ävensom saltblandningar till bad *fria.*
232. Bark, ej särskilt nämnd, även pulveriserad; ävensom näver, korkbark (även i tillskurna bitar) samt korkbarksavfall..... *fria.*
1161. Toriumnitrat och andra föreningar av sällsynta jordartmetaller samt wolframsyra; ävensom guld-, platina- och radiumsalter *fria.*
- *1258. Apoteksvaror, enkla eller sammansatta *fria.*

Anm. 1. Enligt denna rubrik tullbehandlas alla varor, som på grund av gällande apoteksvarustadga utgöra apoteksvaror, utan hänsyn till huruvida varorna kunna hänföras även under annan rubrik i tulltaxan, ävensom sådana giftiga ämnen av första klassen, vilka endast eller i huvudsakligaste mån användas såsom läkemedel eller vid tillredning av läkemedel.

Anm. 2. Rörande införseln av hit hänförliga varor äro särskilda bestämmelser meddelade, vad angår apoteksvaror, i gällande apoteksvarustadga och, vad beträffar giftiga ämnen av första klassen, i gällande giftstadga.

än även att i tulltaxan skall införas en ny rubrik med nummer 1258^{1/2}, så lydande:

- 1258^{1/2}. Sackarin och andra konstgjorda sötningsmedel *fria.*

Anm. Hit hänförliga varor må införas allenast av apoteksföreståndare eller, efter medicinalstyrelsens, vetenskapsakademiens, vederbörande universitetsfakultets eller karolinska institutets eller tekniska högskolans lärarkollegiers hörande, av vetenskapsmän till begagnande för vetenskapliga ändamål eller ock, efter kommerskollegii prövning, av näringsidkare, som styrka sig hava behov av dylika varor för åstadkommande av sina tillverkningar.

dels ock förklara, att de nya och ändrade bestämmelserna i tulltaxan skola träda i kraft å tid, som Konungen bestämmer.

Kungl. Maj:ts Nåd. Proposition Nr 236.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition avlåtas till riksdagen av den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Teodor Franzén.
